

VĚČNÉ ZŘÍDLO MÁME V ŽIVÉM CHLEBU

TŘEBAŽE JE NOC...

(JAN OD KŘÍŽE)

Já znám ten pramen dobře,
jenž prýští, tryská proudem,
třebaže noc je!

Ten věčný pramen utajeně prýští.
Já vím, kde tryská, aniž se kdy tříští,
třebaže noc je!

On původ nemá, neznám původ jeho,
leč vím, že každý původ vzchází z něho,
třebaže noc je.

Vím též, že nad něj nic krásnější není,
že napájí jak nebe, tak i zemi,
třebaže noc je!

A vím, že nebe proudy vydatnými
i peklo hasí, žízeň lidí jimi,
třebaže noc je.

Proud, který tento mocný pramen rodí,
je, dobře vím, mohutný, věčně proudí,
třebaže noc je.

To věčné zřídlo tajně uchovává
se v živém chlebu, jenž nám život dává,
třebaže noc je.

A tvorstvo k němu voláno je houfně,
tou vodou napájí se, třebas potmě,
protože noc je.

Ten živý pramen, po kterém tak toužím,
zřím v chlebu života, je chlebem božím,
třebaže noc je.

KOMENTÁŘ K BÁSNÍ:

Jde o jednu z teologicky nejbohatších básní Jana od Kříže (zde uvádíme pouze část básně). Pojednává o „onom“ prameni, který je vzdálen a skryt (Bůh Otec), jehož vody se však díky proudům (Ježíši Kristu a Duchu Svatému) mohou dostat až k nám. Tento pramen je nám blízký v daru „živého chleba“ (eucharistie).

Svatý Jan od Kříže své nejkrásnější mystické básně napsal v žaláři. Jeho duchovní spisy jsou jedním z pilířů nauky o křesťanské mystice.

Se svolením zpracováno podle knížky: Jan od Kříže, Toužím uhasit svou žízeň, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.